

ДИРЕКТИВА 78/686/ЕИО НА СЪВЕТА

от 25 юли 1978 година

**за взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други доказателства
за официално придобита квалификация по стоматология, включително
мерки за улесняване на ефективното упражняване на правото на
установяване и свободното предоставяне на услуги**

(78/686/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,
и по-специално членове 49, 57, 66 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като има предвид, че съгласно Договора, считано от края на преходния период
се забранява всякакво дискриминационно отношение, основащо се на
националност, във връзка с установяването и предоставянето на услуги; като
има предвид, че принципът на такова основащо се на националността
отношение важи по-специално за издаването на необходимите разрешителни за
стоматологична практика, както и за регистрирането или членството в
професионални организации или органи;

като има предвид, че въпреки всичко, изглежда желателно да се въведат някои
разпоредби, с които да се улеснява ефективното упражняване на правото на
установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на дейността
на стоматолозите;

като има предвид, че съгласно Договора държавите са задължени да не
предоставят никаква помощ, която има вероятност да условията за установяване;

като има предвид, че член 57, параграф 1 от Договора предвижда да бъдат
приети директиви за взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други
доказателства за официално придобита квалификация; като има предвид, че
целта на настоящата директива е признаването на дипломи, удостоверения и
други доказателства за официално придобита квалификация в областта на
стоматологията, с което да се даде възможност за започване и упражняване в
областта на стоматологията и за признаване на дипломи, удостоверения и други
доказателства за официално придобита квалификация в областта на
специализираната стоматология;

¹ ОВ, С 101, 4.8.1970 г., стр. 19.

² ОВ С 36, 28.3.1970 г., стр. 17.

като има предвид, че по отношение на обучението в областта на специализираната стоматология взаимното признаване на придобита квалификация е препоръчително, когато придобитата квалификация, макар и да не представлява условие за започване на специализирана стоматологична дейност, все пак представлява условие за използването на титлата “специалист”, като има предвид, че с оглед на съществуващите различия между държавите-членки по отношение на броя на стоматологичните специалности и вида или продължителността на курсовете на обучение по тези специалности, следва да се предвидят някои съгласуващи разпоредби, които да дадат възможност на държавите-членки да пристъпят към взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други доказателства за официално придобита квалификация; като има предвид, че подобно съгласуване е осъществено с Директива 78/687/ЕИО на Съвета от 25 август 1978 г. за съгласуването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби по отношение на дейността на стоматолозите³,

като има предвид, че макар и горепосоченото съгласуване да не целеше хармонизиране на всички разпоредби на държавите-членки относно обучението на практикуващите специализирана стоматология, въпреки всичко е уместно да се пристъпи към взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други доказателства за официално придобита квалификация в областта на специализираната стоматология, които не са разпространени във всички държави-членки, без обаче да се изключва възможността за последващо хармонизиране в тази област; като има предвид, че в тази връзка беше сметнато, че признаването на дипломи, удостоверения и други доказателства за официално придобита квалификация в областта на специализираната стоматология, трябва да се ограничи само до държавите-членки, в които съществува такава специализация;

като има предвид, че по отношение на използването на академични титли една директива за взаимното признаване на дипломи не означава непременно равностойност на отразеното в тези дипломи обучение, използването на такива титли следва да се разрешава само на езика на държавата-членка по произход или на държавата-членка, откъдето идва чуждият гражданин;

като има предвид, че за улесняване на прилагането на настоящата директива от националните органи, държавите-членки могат да предвидят, че в допълнение към официалните удостоверения за квалификация лице, което отговаря на изискваната от тези власти квалификация, трябва да представи удостоверение от компетентните органи на своята държава-членка по произход или на държавата-членка, от която идва, че посочените удостоверения за квалификация попадат в приложното поле на настоящата директива;

като има предвид, че по отношение на предоставянето на услуги изискването за регистрация или членуване в професионални организации или органи, тъй като това е свързано с постоянния и установен характер на упражняваната дейност в приемащата страна, несъмнено би представлявало пречка за лицата, които

³ Вж стр. 10 от настоящия *Официален вестник*.

желаят да предоставят услугата, поради временния характер на тяхната дейност; като има предвид, че поради тази причина това изискване следва да се премахне; като има предвид, че въпреки всичко в такъв случай следва да се гарантира контрол над професионалната дисциплина, за който отговарят тези професионални организации или органи; като има предвид, че за целта следва да се предвиди, че при условията на член 62 от Договора, от съответното лице може да се изисква да представи пред компетентните органи на приемащата държава-членка данни във връзка с предоставянето на услугите;

като има предвид, че по отношение на изискванията за почтеност и добро име следва да се прави разграничение между изискванията за първоначален достъп до професията и изискванията за нейното упражняване;

като има предвид, че що се отнася до дейността на заетите стоматолози Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в рамките на Общността³ не предвижда конкретни разпоредби във връзка с почтеността и доброто име, професионалната дисциплина или използването на титли за включените в приложното му поле професии; като има предвид, че в зависимост от отделната държава-членка тези правила важат или могат да важат както за заетите, така и за лицата на свободна практика; като има предвид, че дейността на стоматолозите във всички държави-членки зависи или ще зависи от притежаването на диплома, удостоверение или друго доказателство за официално придобита квалификация в областта на стоматологията; като има предвид, че тази дейност се упражнява както от заети, така и от лица на свободна практика или от едни и същи лица в двете качества в хода на професионалната им кариера; като има предвид, че за максималното насърчаване на тяхното свободно движение в рамките на Общността се оказва необходимо да се разшири приложното поле на настоящата директива така, че да обхваща и заетите стоматолози;

като има предвид, че стоматологичната професия все още не е организирана в Италия; като има предвид, че поради това е необходимо да се даде на Италия допълнителен период за признаване на издадените от другите държави-членки дипломи по стоматология;

като има предвид още повече, че това означава, че притежателите на издадена в Италия докторска диплома могат да не получат удостоверение, което да отговаря на изискванията на член 19 от настоящата директива,

като има предвид, че при тези обстоятелства е необходимо да се отложи, от една страна, задължението на Италия да признава издадени от другите държави-членки дипломи, и от друга страна задължението на държавите-членки да признават посочените в член 19 издадени в Италия дипломи,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

³ ОВ L 257, 19.10.1968 г., стр. 2.

ОБХВАТ

Член 1

Настоящата директива се отнася за дейността на стоматолозите, съгласно определението в член 5 от Директива 78/687/ЕИО, която се упражнява под следните названия:

- в Германия:

Zahnarzt,

- във Белгия:

licencie en science dentaire/licentiaat in de tandheelkunde,

- в Дания:

tandlaege,

- във Франция:

chirurgien-dentiste,

- в Ирландия:

dentist, dental practitioner or dental surgeon,

- в Италия:

дипломата, за чието название Италия ще уведоми държавите-членки и Комисията в определения в член 24, параграф 1 срок,

- в Люксембург:

medecin-dentiste,

- в Нидерландия:

tandarts,

- в Обединеното кралство:

dentist, dental practitioner or dental surgeon.

ГЛАВА II

ДИПЛОМИ, УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА ОФИЦИАЛНО ПРИДОБИТА КВАЛИФИКАЦИЯ ПО СТОМАТОЛОГИЯ

Член 2

Всяка държава-членка признава дипломите, удостоверенията и другите доказателства за официално придобита квалификация по стоматология, които са издадени на граждани на държавите-членки от другите държави-членки в съответствие с член 1 от Директива 78/687/ЕИО, и които са изброени в член 3 от настоящата директива, като по отношение на правото за започване и упражняване на стоматологична дейност признава на своята територия тази квалификация за равностойна на квалификацията, която се признава в самата държава-членка.

Член 3

Посочените в член 2 дипломи, удостоверения и други доказателства за официално придобита квалификация са, както следва:

а) в Германия

1. „*Zeugnis ueber die zahnaerztliche Staatspruefung*” (удостоверение на държавен изпит по стоматология), издадено от компетентните органи;
2. удостоверенията от компетентните органи на Федерална република Германия, които удостоверяват, че дипломите, издадени след 8 май 1945 г. от компетентните органи на Германската демократична република, са равностойни на посочените в точка 1;

б) във Белгия

„*diplome legal de licencie en science dentaire/wettelijk diploma van licentiaat in de tandheelkunde*” (официалната диплома на лице, завършило стоматология), издадена от университетските медицински факултети, от Централната университетска изпитна комисия или от държавните университетски изпитни комисии;

в) в Дания

„*bevis for tandlaegeeksamen (kandidateksamen)*” (официална диплома за успешно положен изпит по стоматология), издадена от стоматологичните училища заедно с документ, издаден от „*Sundhedsstyrelsen*” (Държавната комисия по здравеопазване), който удостоверява, че притежателят е преминал стаж като помощник за изисквания период от време;

г) във Франция

1. „*diplome d'Etat de chirurgien-dentiste*” (държавна диплома за стоматолог-хирург), издавана до 1973 г. от университетските медицински факултети или общите факултети по медицина и фармация;
2. „*diplome d'Etat de docteur en chirurgie dentaire*” (държавна диплома за стоматолог-хирург), издадена от университетите;

д) в Ирландия

диплома за:

- *Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.)* (бакалавър по стоматологични науки),
- *Bachelor of Dental Surgery (BDS)* (бакалавър по стоматологична хирургия), или
- *Licentiate in Dental Surgery (LDS)* (притежател на университетска диплома по стоматологична хирургия),

издадена от университетите или от Кралския колеж по хирургия в Ирландия;

е) в Италия

дипломата, за чието название Италия ще уведоми държавите-членки и Комисията в определения в член 24, параграф 1 срок;

ж) в Люксембург

„*diplome d'Etat de docteur en medecine dentaire*” (държавна диплома за доктор по стоматологична медицина), издадена от Държавната изпитна комисия;

з) в Нидерландия

„*universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen*” (университетско удостоверение за успешно положен изпит по стоматологична хирургия);

и) в Обединеното кралство

диплома за:

- *Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D)* (бакалавър по стоматологична хирургия), или
- *Licentiate in Dental Surgery (LDS)* (притежател на университетска диплома по стоматологична хирургия),

издадена от университетите и кралските колежи.

ГЛАВА III

ДИПЛОМИ, УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА ОФИЦИАЛНО ПРИДОБИТА КВАЛИФИКАЦИЯ ПО СПЕЦИАЛИЗИРАНА СТОМАТОЛОГИЯ, КОИТО СА СПЕЦИФИЧНИ ЗА ДВЕ ИЛИ ПОВЕЧЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

Член 4

Всяка държава-членка, в която има приети закони, подзаконови и административни разпоредби в тази област, признава дипломите, удостоверенията и другите доказателства за официално придобита квалификация на стоматолози, които са специализирали ортодонтия и устна хирургия, които са издадени на граждани на държави-членки от други държави-членки в съответствие с членове 2 и 3 от Директива 78/687/ЕИО, и които са изброени в член 5, като на своята територия признава тази квалификация за равностойна на издаваните от самата нея дипломи, удостоверения и други доказателства за официално придобита квалификация.

Член 5

Посочените в член 4 дипломи, удостоверения и други доказателства за официално придобита квалификация са, както следва:

1. Ортодонтия

- в Германия

„*fachzahnärztliche Anerkennung fuer Kieferorthopaedie*” (удостоверение за ортодонт), издадено от „*Landeszahnärztekammern*” (Камара на стоматолозите в съответната провинция),

- в Дания

„*bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlaege i ortodonti*” (удостоверение, което дава право за използване на титлата стоматолог, специализирал ортодонтия), издадено от „*Sundhedsstyrelsen*” (Държавната комисия по здравеопазване),

- във Франция

„*le titre de spécialiste en orthodontie*” (титлата специалист-ортодонт), присъдена от признатия за целта компетентен орган,

- в Ирландия

удостоверение за стоматолог - специалист по ортонодия, издадено от признатия за целта от компетентния министър компетентен орган,

- в Нидерландия

„*getuigschrift van erkenning en inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister*” (удостоверение, че съответното лице е официално признато и регистрирано като ортодонт в регистъра на специалистите), издадено от „*Specialisten-Registratiecommissie (SRC)*” (Комисията по регистрация на специалисти),

- в Обединеното кралство

удостоверение за завършена специализация по ортодонтия, издадено от компетентния за целта орган.

2. Устна хирургия

- в Германия

„*fachzahnärztliche Anerkennung fuer Oralchirurgie/Mundchirurgie*” (удостоверение за устна хирургия), издадено от „*Landeszahnaerztekammern*” (Камера на стоматолозите в съответната провинция),

- в Дания

„*bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlaege i hospitalsodontologi*” (удостоверение, даващо право за използване на титлата стоматолог, специализирал болнична одонтология), издадено от „*Sundhedsstyrelsen*” (Държавната комисия по здравеопазване),

- в Ирландия

удостоверение за стоматолог-специалист по устна хирургия, издадено от признатия за целта от компетентния министър компетентен орган,

- в Нидерландия

„*getuigschrift van erkenning en inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister*” (удостоверение, че съответното лице е официално признато и регистрирано като устен хирург в регистъра на специалистите), издадено от „*Specialisten-Registratiecommissie (SRC)*” (Комисия по регистрация на специалистите),

- в Обединеното кралство

удостоверение за завършена специализация по устна хирургия, издадено от компетентния за целта орган.

Член 6

1. Дадена приемаща държава-членка може да изисква от гражданите на държави-членки, които желаят да придобият диплома, удостоверение или друго доказателство за официално придобита квалификация, които не се издават в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждия гражданин, да изпълнят определените от собствените ѝ закони, подзаконови и административни разпоредби условия за обучение по специалността .

2. Въпреки всичко, приемащата държава-членка изцяло или частично взема предвид завършените периоди на обучение от посочените в параграф 1 граждани, които се удостоверяват с притежаването на диплома, удостоверение или друго доказателство за официално придобита квалификация, издадени от

компетентните органи на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждия гражданин при условие, че тези периоди на обучение съответстват на изискваните в приемащата държава-членка за въпросното специално обучение .

3. Компетентните органи на приемащата държава-членка, след проверка на съдържанието и продължителността на специалното обучение на съответното лице въз основа на представените дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация, го уведомяват за необходимия период на допълнително обучение и областите, които то трябва да включва.

ГЛАВА IV

СЪЩЕСТВУВАЩИ ОБСТОЯТЕЛСТВА

Член 7

1. В случай на граждани на държави-членки, чиито дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация не отговарят на всички определени в член 1 от Директива 78/687/ЕИО минимални изисквания за обучение, всяка държава-членка признава като достатъчно доказателство дипломите, удостоверенията или другите доказателства за официално придобита квалификация по стоматология, които са издадени от тези държави-членки преди прилагането на Директива 78/687/ЕИО, и които са придружени от удостоверение, че съответните лица ефективно и законно са упражнявали посочената дейност в продължение на най-малко три последователни години през последните пет години преди датата на издаване на удостоверението.

2. В случай на граждани на държави-членки, чиито дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация по специализирана стоматология не отговарят на минималните изисквания за обучение, съгласно членове 2 и 3 от Директива 78/687/ЕИО, всяка държава-членка признава като достатъчно доказателство дипломите, удостоверенията или другите доказателства за официално придобита квалификация по специализирана стоматология, които са издадени от тези държави-членки преди прилагането на Директива 78/687/ЕИО. Въпреки това, държавите-членки могат да изискват тези дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация да бъдат придружени от удостоверение, издадено от компетентните органи на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранния гражданин, че съответното лице е упражнявало специализирана стоматологична дейност в продължение на период, равен на удвоената разлика между продължителността на специализираното обучение в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранния гражданин и минималния период на обучение съгласно Директива 78/687/ЕИО, когато дипломите, удостоверенията и другите доказателства за официално придобита квалификация не отговарят на определените в член 2 от Директива 78/687/ЕИО изисквания за минимална продължителност на обучението.

Въпреки това, ако преди прилагането на настоящата директива приемащата държава-членка изисква минимален срок на обучение с по-кратка от посочената в член 2 от директива 78/687/ЕИО продължителност, споменатата в предходния параграф разлика може да се определи единствено чрез позоваване на определената от съответната държава минимална продължителност на обучението.

ГЛАВА V

ИЗПОЛЗВАНЕ НА АКАДЕМИЧНИ ТИТЛИ

Член 8

1. Без да се нарушават разпоредбите на член 17, приемащата държава-членка гарантира, че гражданите на държави-членки, които отговарят на изискванията, определени в членове 2, 4, 7 и 19, имат право да използват законната академична титла дотолкова, доколкото тя не съвпада с професионалната титла или съответно нейното съкращение в техните държави-членки по произход или държавите-членки, от които идват на езика на съответната държава. Приемащите държави-членки могат да изискват титлата да се следва от името и местонахождението на учебното заведение или изпитната комисия, които са присъдили съответната титла.

2. Ако академичната титла, която се използва в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранния гражданин, може да доведе до объркване в приемащата държава-членка с титла, за която в тази държава се изисква допълнително обучение, което лицето не е преминало, приемащата държава-членка може да изиска от това лице да използва титлата, която е възприетата в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждият гражданин в подходяща определена от приемащата държава-членка формулировка.

ГЛАВА VI

РАЗПОРЕДБИ ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ЕФЕКТИВНОТО УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДНОТО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА УПРАЖНЯВАНИТЕ ОТ СТОМАТОЛОЗИТЕ ДЕЙНОСТИ

А. Разпоредби, които конкретно касаят правото на установяване

Член 9

1. Приемаща държава-членка, която изисква от гражданите си доказателство за почтеност или добро име при започване на посочените в член 1 дейности, приемат като достатъчно доказателство по отношение на гражданите на други държави-членки удостоверение, издадено от компетентен орган в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранния гражданин, че са спазени изискванията на държавата-членка по отношение на почтеност и добро име за започване на съответната дейност.

2. Когато държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранния гражданин не изисква доказателство за почтеност или добро име на лицата, които желаят да започнат да упражняват съответната дейност, приемащата държава-членка може да изисква от гражданите на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранния гражданин, да представят свидетелство за съдимост или, ако няма такова, равносilen документ, издаден от компетентен орган на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин.

3. Ако приемащата държава-членка разполага с подробни сведения за сериозно обстоятелство, настъпило преди установяването на лицето в тази държава извън нейната територия, което има вероятност да се отрази на започването на съответната дейност на нейната територия, тя може да уведоми държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин.

Държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин проверява точността на фактите, ако те има вероятност да се отразят на започването на съответната дейност на нейна територия. Органите на тази държава вземат решение относно характера и мащаба на разследването, което следва да се извърши и уведомяват приемащата държава-членка за всички последващи действия, които предприемат във връзка с издадените от тях удостоверения или документи.

4. Държавите-членки гарантират поверителността на предадената информация.

Член 10

1. Когато в дадена приемаща държава-членка са в сила закони, подзаконови или административни разпоредби, определящи изисквания за почтеност или добро име, включително разпоредби за дисциплинарни санкции в случай на сериозни професионални нарушения или присъда за извършено престъпление, които са свързани с упражняването на която и да е от посочените в член 1 дейности, държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин изпраща на приемащата държава-членка цялата необходима информация за предприетите мерки или наложените дисциплинарни санкции от професионален или административен характер по отношение на лицето по време на упражняване на професията му в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която то идва.

2. Ако приемащата държава-членка разполага с подробни сведения за сериозно обстоятелство, настъпило преди установяване на съответното лице в тази държава извън нейната територия, за което има вероятност да се отрази на упражняването на съответната дейност на нейна територия, тя може да уведоми държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин.

Държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин проверява точността на фактите, ако те има

вероятност да се отразят на упражняването на съответната дейност на нейна територия. Органите на тази държава вземат решение относно характера и мащаба на разследването, което следва да се извърши и уведомяват приемащата държава-членка за всички последващи действия, които предприемат във връзка с информацията, която са предоставили в съответствие с параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират поверителността на предадената информация.

Член 11

Когато дадена приемаща държава-членка изисква от гражданите си, които желаят да започнат или да упражняват някоя от посочените в член 1 дейности да представят удостоверение за физическо и психично здраве, тя приема като достатъчно доказателство за това представянето на документа, който се изисква в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин.

Когато държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин не налага изисквания от такова естество за лицата, които желаят да започнат или да упражняват съответната дейност, приемащата държава-членка приема от лицето удостоверение, издадено от компетентните органи на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранният гражданин, което съответства на издаваните в приемащата държава-членка удостоверения.

Член 12

Издадените в съответствие с членове 9, 10 и 11 документи не могат да се представят по-късно от три месеца след датата на тяхното издаване.

Член 13

1. Процедурата съгласно членове 9, 10 и 11 за даване на разрешение на съответното лице да започне която и да е от посочените в член 1 дейности трябва да приключи възможно най-бързо и не по-късно от три месеца след представянето на всички документи във връзка с лицето, без да се нарушава правото на забавяне в резултат на евентуално обжалване след приключване на процедурата.

2. В случаите по член 9, параграф 3 и член 10, параграф 2 молбата за преразглеждане прекъсва определения в параграф 1 срок.

Държавата-членка, от която е поискана консултация, дава отговор в тримесечен срок.

При получаване на отговора или след изчитане на срока приемащата държава-членка продължава процедурата по параграф 1.

Член 14

Когато приемащата държава-членка изисква от собствените си граждани, които желаят да започнат или да упражняват някоя от посочените в член 1 дейности, да положат клетва или да подпишат тържествена декларация, и когато формата на клетвата или тържествената декларация не могат да се използват от граждани на други държави-членки, приемащата държава-членка осигурява подходяща и равностойна форма на клетва или декларация на съответното лице.

Б. Разпоредби, които конкретно касаят предоставянето на услуги

Член 15

1. Когато дадена държава-членка изисква от собствените си граждани, които желаят да започнат или да упражняват някоя от посочените в член 1 дейности, разрешение, членство или регистрация в професионална организация или орган, в случай на предоставяне на услуги тази държава-членка освобождава гражданите на други държави-членки от това изискване.

Съответното лице предоставя услуги със същите права и задължения, както гражданите на приемащата държава-членка; по-специално, лицето се подчинява на правилата за поведение от професионално или административно естество, които важат в приемащата държава-членка.

За целта и в допълнение към посочената в параграф 2 декларация във връзка с предоставянето на услуги, държавите-членки имат право, с оглед на прилагането на действащите на тяхна територия разпоредби във връзка с професионалното поведение, да предвидят автоматична временна регистрация или формално членство в професионална организация или орган или вписване в регистър при условие, че такава регистрация не забавя или по никакъв начин не усложнява предоставянето на услуги или не налага допълнителни разходи за лицето, което предоставя услугите.

Когато дадена приемаща държава-членка приема мярка по силата на втората точка или узнае факти, които противоречат на тези разпоредби, тя незабавно уведомява държавата-членка, където се е установило съответното лице.

2. Приемащата държава-членка може да изисква от съответното лице да направи предварителна декларация пред компетентните органи във връзка с предоставянето на услуги, когато те са свързани с временно пребиваване на територията на страната.

При спешни случаи тази декларацията може да се направи във възможно най-кратък срок след предоставяне на услугите.

3. Съгласно параграф 1 и 2 приемащата държава-членка може да изисква от съответното лице да представи един или повече документи, съдържащи следните данни:

- посочената в параграф 2 декларация;

- удостоверение, че съответното лице законно упражнява въпросната дейност в държавата-членка, където се е установило;

- удостоверение, че съответното лице притежава една или друга от посочените в настоящата директива дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация, които са подходящи за предоставяне на съответните услуги.

4. Посоченият в параграф 3 документ или документи не могат да се представят по-късно от 12 месеца след датата на тяхното издаване.

5. Когато дадена държава-членка временно или постоянно, изцяло или частично, лиши свой гражданин или гражданин на друга държава-членка, който се е установил на нейната територия, от правото да упражнява някоя от посочените в член 1 дейности, тя взема мерки, според случая, за временно или постоянно отнемане на посоченото във втория абзац на параграф 3 удостоверение.

Член 16

Когато в приемащата държава-членка се изисква регистрация в обществено осигурителен орган за уреждане със застрахователните и осигурителните органи на сметки, свързани с предоставените услуги на осигурени по социално-осигурителни програми лица, тази държава-членка освобождава гражданите на държава-членка, които са се установили в друга държава-членка, от това изискване, когато предоставянето на услуги е свързано с пътуване на съответното лице.

Във всички случаи на предоставяне на услуги, което предполага пътуване на съответното лице, приемащата държава-членка може да изисква от него да предоставя информация на съответния орган за предоставените услуги предварително или при спешни случаи при първа възможност.

В. Разпоредби, които са общи по отношение на правото на установяване и свободното предоставяне на услуги

Член 17

1. Когато в дадена приемаща държава-членка използването на професионална титла, отнасяща се за която и да е от посочените в член 1 дейности се подчинява на определени правила, гражданите на други държави-членки, които отговарят на условията по член 2, член 7, параграф 1 и член 19, използват професионалната титла на приемащата държава-членка, която в тази държава съответства на тези условия за квалификация, както и съкратеното наименование на титлата.

2. Разпоредбите на параграф 1 се отнасят и за използването на професионални титли от специалисти-стоматолози, които отговарят на условията, които са съответно определени в член 4 и член 7, параграф 2.

Член 18

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за даване на възможност на заинтересованите лица да получат информация за здравно-осигурителните и общественно-осигурителните закони и, по целесъобразност, за професионалната етика в приемащата държава-членка.

За целта държавите-членки могат да създадат информационни центрове, откъдето заинтересованите лица да могат да получават необходимата информация. При установяване приемащата държава-членка може да изиска от съответното лице да се свърже с тези центрове.

2. Държавите-членки могат да основат посочените в параграф 1 центрове към компетентните органи, които те трябва да определят в посочения в член 24, параграф 1 срок.

3. При необходимост, държавите-членки трябва да се погрижат съответните лица да придобият в техен собствен интерес и в интерес на техните пациенти необходимите езикови познания за упражняване на професията в приемащата държава-членка.

ГЛАВА VII

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОСОБЕНИЯ СЛУЧАЙ С ИТАЛИЯ

Член 19

От датата, на която Италия предприеме необходимите мерки за спазване на настоящата директива, с оглед на извършването на посочените в член 1 от настоящата директива дейности, държавите-членки признават издадените в Италия дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация по медицина на лица, които са започнали висшето си медицинско образование не по-късно от 18 месеца обявяването на настоящата директива, придружени от издадено от компетентните италиански органи удостоверение, че съответните лица са извършвали в Италия ефективно, законно и като основно занимание посочените в член 5 от Директива 78/687/ЕИО дейности в продължение на най-малко три последователни години през последните пет години преди датата на издаване на удостоверението, и че лицата имат право да извършват посочените дейности при същите условия, както притежателите на посочените в член 3, буква е) от тази директива дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация.

Изискването за тригодишен стаж по специалността по предходното изречение не се отнася за лица, които успешно са завършили най-малко тригодишно обучение, което се удостоверява от компетентните органи като равностойно на посоченото в член 1 от Директива 78/687/ЕИО обучение.

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

Държавите-членки, които изискват от собствените си граждани да завършат подготвителен курс на обучение, за да имат право да бъдат назначени като стоматолози към дадена общественно-осигурителна програма, могат да поставят същото изискване към граждани на други държави-членки в продължение на период от осем години след обявяване на настоящата директива. Все пак, продължителността на обучението не може да надхвърля шест месеца.

Член 21

При наличие на основателни съмнения приемащата държава-членка може да поиска от компетентните органи на друга държава-членка да потвърдят автентичността на издадените в тази държава дипломи, удостоверения и други доказателства за официално придобита квалификация, които са посочени в Глави II, III и IV, както и потвърждение, че съответното лице отговаря на всички изисквания за обучението съгласно Директива 78/687/ЕИО.

Член 22

В определения в член 24, параграф 1 срок държавите-членки определят органите, които са компетентни да издават или получават посочените в настоящата директива дипломи, удостоверения или други доказателства за официално придобита квалификация, документи и информация, като незабавно информират за това останалите държави-членки и Комисията.

Член 23

Директивата се прилага и за граждани на държави-членки, които съгласно Регламент (ЕИО) № 1612/68 упражняват или ще упражняват посочените в член 1 дейности като заети лица.

Член 24

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за спазване на настоящата директива в срок от 18 месеца след обявяването ѝ и незабавно информират за това Комисията. Италия обаче предприема тези мерки в срок от максимум шест години и във всички случаи, когато предприема необходимите мерки за спазване на Директива 78/687/ЕИО.

2. Държавите-членки изпращат на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Член 25

Когато дадена държава-членка изпитва сериозни затруднения в определени области при прилагането на настоящата директива, Комисията разглежда тези

затруднения съвместно със съответната държава и иска становището на Комитета на висшите служители от здравеопазването, създаден с Решение 75/365/ЕИО⁴, последно изменено с Решение 78/689/ЕИО⁵.

При необходимост Комисията представя подходящи предложения на Съвета.

Член 26

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 25 юли 1978 година.

За Съвета:
Председател
K. von Dohnanyi

⁴ ОВ L 167, 30.6.1975, г. стр. 19.

⁵ Вж. стр. 17 от настоящия *Официален вестник*.